

BANIULIS REMIGIJUS

Esu Vilnietis – gimiau 1963 metais, gruodžio 7 d., Vilniuje. Nuo mažų dienų norėjau tapti ugniagesiu, nes juo buvo mano tėtis. Noras išsipildė – savo gyvenimą susiejau su ugniagesio gelbėtojo profesija. Baigęs Vilniaus Antano Vienuolio vidurinę mokyklą, įstojau mokytis į Sankt Peterburgo Priešgaisrinę techninę mokyklą. Po trejų metų studijų pradėjau dirbti inžinieriumi Lietuvos Priešgaisrinės apsaugos valdyboje, dar po metų įstojau į Maskvos priešgaisrinės saugos inžinierinį institutą, neakivaizdines studijas ir toliau dirbau Lietuvos Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamente. Jame dirbau visą laiką, įvairiose pareigose, o 2006 metais, laimėjęs atranką, pradėjau eiti Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento direktoriaus pareigas ir dirbau jose iki 2016 metų pabaigos, kol baigiau tarnybą vidaus reikalų sistemoje. Visą tą laiką džiaugiausi turėdamas galimybę stiprinti ir modernizuoti valstybinę priešgaisrinę gelbėjimo tarnybą, kartu su ugniagesių bendruomene atkurti ugniagesio gelbėtojo profesijos prestižą, kurti naujas tradicijas. Didžiausias pasiekimas – dabar jau nekintantis Lietuvos žmonių pasitikėjimas šia tarnyba.

Per ilgus tarnybos metus esu gavęs daugelį valstybinių ir žinybinių apdovanojimų, tarp jų „Žūvančiųjų gelbėjimo kryžius“, Vyčio Kryžiaus ordino medalis.

Kartu su žmona Renata užauginame tris sūnus: Evaldą, Martyną ir Dominyką.

Politikoje esu naujokas. Tačiau išliko patirtis, kurią sukaupiau sąžiningai ir dorai tarnaudamas valstybei, ir kurią galiu panaudoti kitose srityse. Išliko ir poreikis kurti ar tobulinti sistemas, kurios leistų žmonėms jaustis naudingiems, veikliems, laisviems. Negaliu žadėti kažko konkretaus pagerinti ar padidinti, nes branginu duodamą žodį ir žinau, kad vienas lauke ne karys. Bet tikiu komandiniu darbu ir neabejoju, kad drauge galima padaryti labai daug.